

Broj: 13-082/26-1213/6

17. aprila 2026. godine

Povodom Inicijative za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredaba čl. 16 i 19 Granskog kolektivnog ugovora za oblast kulture („Službeni list CG”, br. 64/16 i 35/23), koju su Ustavnom sudu Crne Gore podnijele dr Snežana Vuksanović, mr Suzana Malidžan, Vera Biberžić i mr Ilinka Četković iz Podgorice, Ministarstvo kulture i medija daje sljedeće

MIŠLJENJE

U inicijativi se ističe da su odredbe čl. 16 i 19 Granskog kolektivnog ugovora za oblast kulture („Službeni list CG”, br. 16 i 19) suprotne Ustavu, Zakonu o radu, Zakonu o zaradama zaposlenih u javnom sektoru i Zakonu o muzejskoj djelatnosti, imajući u vidu da, prema navodima podnositeljke inicijative, stručna i profesionalna zvanja u oblasti muzejske djelatnosti „ne mogu biti tretirana kroz uvećanje zarade, već se moraju iskazati kroz koeficijent složenosti poslova”. Naime, kako se u inicijativi navodi: „GKU-om za oblast kulture, stručna zvanja sa visokom stručnom spremom i posebnim stručnim referencama za obavljanje muzejske djelatnosti koja su definisana čl. 38 stav 1 tačka 4 Zakona o muzejskoj djelatnosti (viši kustos, viši dokumentarista, viši informatičar i viši muzejski pedagog; muzejski savjetnik, savjetnik dokumentarista, savjetnik informatičar, savjetnik pedagog, sa visokom stručnom spremom i posebnim stručnim referencama za obavljanje muzejske djelatnosti) nisu se našla u grupama stručnih, umjetničkih i stvaralačkih poslova koji su raspoređeni GKU-om za oblast kulture u dalje podgrupe sa pripadajućim koeficijentima. Navedena zvanja su, suprotno Zakonu o muzejskoj djelatnosti, svrstana u članu 19 stav 1 tačka 3 GKU za oblast kulture i predstavljaju osnov za uvećanje zarade.” Otuda se „podnosiocima zahtjeva zarada ne obračunava u skladu sa Zakonom o radu, Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru, Zakonom o muzejskoj djelatnosti i Ustavom Crne Gore”.

U odnosu na Ustav, podnositeljke inicijative ističu da su osporene odredbe u suprotnosti sa ustavnim načelom zabrane diskriminacije (član 8 stav 1), usljed „različitog tretiranja stručnih i profesionalnih zvanja zaposlenih u oblasti kulture u odnosu na ista ili slična zvanja zaposlenih u drugim djelovima javnog sektora”. Dalje navode da su prava zaposlenih garantovana članom 64 Ustava kojim je, između ostalog, propisano da zaposleni imaju pravo na odgovarajuću zaradu, dok je članom 8 stav 1 Ustava zabranjena svaka neposredna ili posredna diskriminacija po bilo kom osnovu. S tim u vezi, podnositeljke inicijative ukazuju da je diskriminacija u oblasti zarada zabranjena i Zakonom o zaštiti jednakosti i zabrani diskriminacije („Službeni list CG”, broj 2/26).

U odnosu na Zakon o radu, u inicijativi se ističe da je tim zakonom garantovana jednakost zarada (član 99 st. 1 i 2), odnosno da se „zaposlenom garantuje jednaka zarada za isti rad ili rad iste vrijednosti, a pod radom iste vrijednosti podrazumijeva se rad za koji se zahtijeva isti nivo kvalifikacije obrazovanja, odnosno stručne kvalifikacije, odgovornost, vještine, uslovi rada i rezultati rada. Dalje se navodi da je članom 6 Zakona o radu propisano da kolektivni ugovori moraju biti u skladu sa zakonom, ali da su član 16 i član 19 stav 1 tačka 3 Granskog kolektivnog ugovora za oblast kulture u suprotnosti sa Zakonom o radu (kao i Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru u dijelu kojim se definiše struktura

zarade i Zakonom o muzejskoj djelatnosti), jer je „izašao iz okvira dozvoljene normative autonomije i došao u koliziju sa zakonskim sistemom zarada“ (u konkretnom, „vrednovanje trajnih stručnih i profesionalnih kvalifikacija kroz dodatak umjesto koeficijent ne predstavlja povoljnije pravo za zaposlene, već odstupanje od zakonskog modela vrednovanja rada koje ima za posljedicu umanjene stvarnog obima prava zaposlenih“).

U odnosu na Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru, u inicijativi se navodi da su osporene odredbe suprotne članu 22 Zakona, kojim je izvršeno raspoređivanje u grupe poslova. Dalje se navodi da ovim zakonom nisu navedena stručna zvanja u muzejskoj djelatnosti, ali da je „stavom 4 data mogućnost da se druga zvanja utvrde posebnim propisom i izvrši njihovo raspoređivanje u grupe poslova, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja“. Međutim, GKU za oblast kulture sporna zvanja nije rasporedio na način da ih veže za pripadajući koeficijent, već ih je svrstao na način da predstavljaju osnov za uvećanje zarade. To je, prema navodima podnositeljki inicijative, suprotno i odredbama Zakona kojima je između ostalog propisano da se zarada zaposlenih zasniva na principu ujednačenosti zarada za rad na istim ili sličnim poslovima i radnim mjestima koji zahtijevaju isti nivo odnosno podnivo kvalifikacija. Takođe se osporene odredbe dovode u vezu sa čl. 12 i 15 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru, uz zaključak da „stručna i profesionalna zvanja, po svojoj pravnoj i faktičkoj prirodi, predstavljaju trajno stečenu kvalifikaciju zaposlenog. Ona su neposredno povezana sa složenošću poslova koje zaposleni obavlja, nivoom odgovornosti, stepenom samostalnosti u radu i ukupnim profesionalnim statusom zaposlenog. Sticanje ovih zvanja nije proizvoljno, već je vezano za obavljanje stručnih poslova u raznim oblastima. Dodatno, posjedovanje stručnog/profesionalnog zvanja kao neophodnog uslova za rad na odgovarajućim radnim mjestima predviđeno je i pravilnicima o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta koje donose ustanove kulture“, pa je jasno da „stručna i profesionalna zvanja, kao trajne kvalifikacije, po svojoj suštini ne pripadaju kategoriji dodatka, već elementima koji se vrednuju kroz koeficijent radnog mjesta“.

U odnosu na Zakon o muzejskoj djelatnosti, u inicijativi se navodi da su članom 38 tog Zakona propisana stručna zvanja u muzejskoj djelatnosti, uz konstataciju da je muzejski savjetnik „vrsta stečene kvalifikacije nivoa obrazovanja za vršenje muzejske djelatnosti i kao takva mora biti vezan uz koeficijent, a ne predstavljati osnov za uvećanje zarade. Zvanje i stručna sprema zaposlenog se vrednuju prilikom utvrđivanja koeficijenta i mogu uticati samo na njegovu visinu, zbog čega ne mogu predstavljati osnov za uvećanje zarade.“

Konačno, u više navrata podnositeljke inicijative ističu štetne posljedice pogrešne pravne kvalifikacije stručnih, profesionalnih i naučnih zvanja, koje dovode do toga da „zaposleni dugoročno mogu ostvarivati nižu stvarnu zaradu u odnosu na zaposlene u uporedivim pravnim situacijama“.

Smatramo da nema osnova za prihvatanje navedene inicijative i s tim u vezi ističemo sljedeće:

Osporenim odredbama Granskog kolektivnog ugovora za oblast kulture („Službeni list CG“, br. 64/16 i 35/23) propisano je sljedeće:

Članom 16 stav 1 grupa V propisano je da se, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti i drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, pojedina radna mjesta u oblasti kulture raspoređuju u grupe poslova i izražavaju u koeficijentima, tako da su stručna zvanja u muzejskoj djelatnosti raspoređena u sljedeću grupu poslova:

- zvanja sa srednjom stručnom spremom (preparator, muzejski tehničar i fotograf), četvrti nivo, podnivo jedan (IV1), 240 kredita CSPK-a i peti nivo (V), 120 kredita CSPK-a, su raspoređena u podgrupu Va sa koeficijentom od 6,5-7,00;

- zvanja sa višom stručnom spremom (viši preparator, viši muzejski tehničar i viši fotograf), peti nivo (V), 120 kredita CSPK-a, su raspoređena u podgrupu Vb sa koeficijentom 7,20-8,00;

- zvanja sa visokom stručnom spremom (kustos, dokumentarista, informatičar, muzejski pedagog) šesti nivo (VI), 180 kredita CSPK-a i sedmi nivo podnivo jedan (VII1), 240 CSPK-a, raspoređena su u Vc podgrupu sa koeficijentom 8,00-9,10.

Članom 19 stav 1 tačka 3 propisano je da se osnovna zarada uvećava po osnovu stručnih i profesionalnih zvanja i to:

- viši konzervator, viši kustos, viši bibliotekar, viši informatičar, viši istraživač, viši dokumentarista, viši muzejski pedagog, viši arhivista 15%,

- konzervatorski savjetnik, muzejski savjetnik, bibliotekar savjetnik, dokumentacioni savjetnik, istraživač savjetnik, savjetnik pedagog, savjetnik informatičar, arhivski savjetnik 20%.

Odredbama ovog kolektivnog ugovora uređuju se, u skladu sa zakonom i Opštim kolektivnim ugovorom, pojedina prava i obaveze iz radnog odnosa zaposlenih u javnim ustanovama kulture kojima se zarade finansiraju iz budžeta Crne Gore, prava i obaveze poslodavaca prema zaposlenim, kao i međusobna prava i obaveze ugovornih strana. Budući da je Granski kolektivni ugovor za oblast kulture zaključen između reprezentativnih ugovornih strana, u skladu sa odredbama Zakona o radu koji uređuju oblast kolektivnog pregovaranja i da je postupak njegovog zaključivanja sproveden u skladu sa zakonom, i da je ugovor objavljen u „Službenom listu Crne Gore“, obezbijedena je njegova pravna valjanost i primjena.

Ustavom Crne Gore u članu 8 stav 1 propisano je da je zabranjena svaka neposredna ili posredna diskriminacija, po bilo kom osnovu.

Zakonom o radu („Službeni list CG“, br. 74/19, 8/21, 59/21, 68/21, 145/21, 77/24, 86/24, 122/25 i 165/25) u članu 95 propisano je da je osnovna zarada zarada koju zaposleni ostvari za puno radno vrijeme, odnosno vrijeme koje se izjednačava sa punim radnim vremenom i standardni radni učinak, u propisanim uslovima rada, da se osnovna zarada dobija množenjem obračunske vrijednosti koeficijenta i koeficijenta složenosti poslova, ako posebnim zakonom nije drugačije predviđeno, te da se obračunska vrijednost koeficijenta i koeficijent složenosti poslova utvrđuju kolektivnim ugovorom, odnosno opštim aktom poslodavca u slučaju da nema kolektivnog ugovora kod poslodavca, ako posebnim zakonom nije drugačije propisano, dok je članom 98 stav 1 propisano da se osnovna zarada zaposlenog uvećava u skladu sa kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu, po osnovu godina radnog staža (minuli rad); rada noću; rada na dan državnog ili vjerskog praznika i prekovremenog rada.

Granski kolektivni ugovor za oblast kulture nije u suprotnosti sa navedenim odredbama, budući da su čl. 95 i 98 Granskog kolektivnog ugovora za oblast kulture u potpunosti usklađene sa čl. 95 i 98 Zakona o radu.

Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru („Službeni list CG“, br. 16/16, 83/16, 21/17, 42/17, 12/18, 39/18, 42/18, 34/19, 130/21, 146/21, 92/22, 152/22, 48/24 i 26/26) u članu 12 stav 1 propisano je da se osnovna zarada zaposlenog za puno radno vrijeme i standardni radni učinak utvrđuje množenjem koeficijenta predviđenog za grupe i podgrupe u koje je raspoređeno njegovo zvanje sa obračunskom vrijednošću koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore, a članom 15 propisani su dodaci na osnovnu zaradu i to: dodatak za rad noću, rad u dane državnog ili vjerskog praznika i rad duži od punog radnog vremena (prekovremeni rad); dodatak za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima; specijalni dodatak; dodatak po osnovu godina radnog staža (minuli rad) i dodatak za dežurstvo i pripravnost.

Članom 5 stav 1 tačka 1 navedenog zakona propisano je načelo ujednačenosti zarada u javnom sektoru za rad na istim ili sličnim poslovima i radnim mjestima koji zahtijevaju isti nivo odnosno podnivo kvalifikacija.

Dalje, član 24 navedenog zakona propisuje da se koeficijenti za zarade zaposlenih iz člana 2 stav 1 tač. 4, 5 i 6 ovog zakona, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti ili drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, utvrđuju kolektivnim ugovorom ili drugim aktom uz saglasnost Vlade, po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva finansija. Takođe, članom 17 stav 1 pomenutog zakona propisano je da dodatak na osnovnu zaradu zaposlenom za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima može biti određen u visini do 30% osnovne zarade.

Dakle, Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru omogućava određivanje dodatka na zaradu zaposlenom za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima, zbog posebnih uslova rada, značaja poslova i odgovornosti, posebnih znanja, vještina i kompetencija i isti se određuje kroz procenat dodatka, a ne uvećanjem koeficijenta složenosti posla.

Odredbama Zakona o muzejskoj djelatnosti („Službeni list CG“, br. 49/10 i 122/25), između ostalog, uređuju se i pitanja muzejskog osoblja. Članom 37 navedenog zakona propisano je da poslove muzejske djelatnosti mogu da vrše lica koja imaju odgovarajuću

vrstu i stepen stručne spreme i položen stručni ispit za obavljanje muzejske djelatnosti, da lica iz stava 1 ovog člana poslove muzejske djelatnosti vrše u određenom stručnom zvanju, te da vrstu i stepen stručne spreme za vršenje poslova muzejske djelatnosti i uslove, program i način polaganja stručnog ispita propisuje Ministarstvo.

Članom 38 Zakona o muzejskoj djelatnosti propisano je da su stručna zvanja u muzejskoj djelatnosti:

- 1) preparator, muzejski tehničar i fotograf, sa srednjom stručnom spremom;
- 2) viši preparator, viši muzejski tehničar i viši fotograf, sa višom stručnom spremom;
- 3) kustos, dokumentarista, informatičar, muzejski pedagog, sa visokom stručnom spremom;
- 4) viši kustos, viši dokumentarista, viši informatičar i viši muzejski pedagog, muzejski savjetnik, savjetnik dokumentarista, savjetnik informatičar, savjetnik pedagog, sa visokom stručnom spremom i posebnim stručnim referencama za obavljanje muzejske djelatnosti.

Stručna zvanja preparator, muzejski tehničar i fotograf, viši preparator, viši muzejski tehničar viši fotograf, kustos, dokumentarista, informatičar, muzejski pedagog, stiču se polaganjem stručnog ispita za obavljanje muzejske djelatnosti, dok stručna zvanja viši kustos, viši dokumentarista, viši informatičar i viši muzejski pedagog, muzejski savjetnik, savjetnik dokumentarista, savjetnik informatičar, savjetnik pedagog dodjeljuje Ministarstvo, na predlog stručne komisije, na osnovu stručnih referenci i rezultata u pogledu muzejske djelatnosti.

Članom 5 Pravilnika o vrsti i stepenu stručne spreme, programu i načinu polaganja stručnog ispita i stručnim zvanjima za vršenje poslova konzervatorske, muzejske, bibliotečke i arhivske djelatnosti („Službeni list CG“, br. 22/12, 26/12 i 70/20), propisana je vrsta stečene kvalifikacije nivoa obrazovanja za vršenje poslova muzejske djelatnosti, kojim je propisano da, stručne poslove muzejske djelatnosti u određenom stručnom zvanju, može da vrši lice koje ima odgovarajuću stečenu kvalifikaciju nivoa obrazovanja i to za poslove koji se vrše u stručnom zvanju:

- preparator, kvalifikacija srednjeg opšteg i stručnog obrazovanja, četvrti nivo (IV), 240 kredita CSPK-a (konzervatorska, likovna, tehnička struka);
- muzejskog tehničara, kvalifikacija srednjeg opšteg i stručnog obrazovanja, četvrti nivo (IV), 240 kredita CSPK-a (društvenog, umjetničkog i tehničkog smjera);
- fotografa, kvalifikacija srednjeg opšteg i stručnog obrazovanja, četvrti nivo (IV), 240 kredita CSPK-a (društvenog, umjetničkog i tehničkog smjera);
- višeg preparatora, kvalifikacija višeg stručnog obrazovanja, peti nivo (V), 120 kredita CSPK-a (konzervatorska, likovna, tehnička struka);
- višeg muzejskog tehničara, kvalifikacija višeg stručnog obrazovanja, peti nivo (V), 120 kredita CSPK-a (društvenog, umjetničkog i tehničkog smjera);
- višeg fotografa, kvalifikacija višeg stručnog obrazovanja, peti nivo (V), 120 kredita CSPK-a (društvenog, umjetničkog i tehničkog smjera);
- kustosa, višeg kustosa i muzejskog savjetnika, kvalifikacija visokog stručnog obrazovanja, šesti nivo (VI), 180 kredita CSPK-a ili sedmi nivo (VII), 240 kredita CSPK-a (istorija umjetnosti, etnologija, arheologija, istorija ili druga odgovarajuća struka umjetničkog, tehničkog i prirodnjačkog smjera, zavisno od zbirki koje muzej posjeduje);
- dokumentariste, višeg dokumentariste i dokumentacionog savjetnika, kvalifikacija visokog stručnog obrazovanja, šesti nivo (VI), 180 kredita CSPK-a ili sedmi nivo (VII), 240 kredita CSPK-a (društvenog, prirodnog, informatičkog smjera);
- informatičara, višeg informatičara i savjetnika informatičara, kvalifikacija visokog stručnog obrazovanja, šesti nivo (VI), 180 kredita CSPK-a ili sedmi nivo (VII), 240 kredita CSPK-a (elektrotehnika, elektronika, informatika);
- muzejskog pedagoga, višeg muzejskog pedagoga i savjetnika pedagoga, kvalifikacija visokog stručnog obrazovanja, šesti nivo (VI), 180 kredita CSPK-a ili sedmi nivo (VII), 240 kredita CSPK-a (istorija umjetnosti, etnologija, arheologija, istorija ili druga odgovarajuća struka umjetničkog, tehničkog i prirodnjačkog smjera u odnosu na vrstu muzeja).

Dakle, stručna zvanja viši kustos, viši dokumentarista, viši informatičar i viši muzejski pedagog, muzejski savjetnik, savjetnik dokumentarista, savjetnik informatičar i savjetnik pedagog nijesu razvrstana u grupu poslova V - Stručni umjetnički i stvaralački poslovi, iz razloga što se ova zvanja mogu vršiti samo i isključivo u nivou kvalifikacije visokog stručnog

obrazovanja, a ostala zvanja iz oblasti muzejske djeletanosti mogu se vršiti u različitim nivoima kvalifikacije obrazovanja (srednjem, višem i visokom).

Dodatna razlika ostalih zvanja u odnosu na stručna zvanja viši kustos, viši dokumentarista, viši informatičar i viši muzejski pedagog, muzejski savjetnik, savjetnik dokumentarista, savjetnik informatičar i savjetnik pedagog, ogleda se i u činjenici da su u pitanju zvanja, koja na osnovu posebnih kriterijuma propisanih prednje navedenim Pravilnikom, dodjeljuje Ministarstvo.

Članom 38 navednog Pravilnika propisano je sljedeće:

„Stručno zvanje viši istraživač, viši konzervator, viši dokumentarista, viši kustos, viši informatičar, viši muzejski pedagog, viši arhivist i viši bibliotekar, može se dodijeliti licu koje na osnovu stručnih referenci i rezultata u određenoj djelatnosti ima:

- odgovarajuće stručno zvanje koje se stiče polaganjem stručnog ispita ili priznaje u skladu sa zakonom;

- najmanje osam godina radnog iskustva na poslovima u određenoj djelatnosti u kojoj se stiče traženo stručno zvanje ili devet godina radnog iskustva na stručnim poslovima u organima državne uprave u čijoj nadležnosti je vršenje djelatnosti iz člana 1 ovog pravilnika;

- stručne reference i određene rezultate rada u djelatnosti u kojoj traži sticanje stručnog zvanja, koji se mogu vrijednovati sa najmanje 150 bodova.

Izuzetno od stava 1 alineja 2 ovog člana, licu koje ima naučno zvanje magistar, može se dodijeliti odgovarajuće stručno zvanje nakon pet godina radnog iskustva na poslovima u djelatnosti u kojoj traži stručno zvanje, a licu koje ima zvanje doktor nauka, nakon tri godine radnog iskustva u djelatnosti u kojoj traži stručno zvanje.

Stručno zvanje istraživački savjetnik, konzervatorski savjetnik, dokumentacioni savjetnik, muzejski savjetnik, savjetnik dokumentarista, savjetnik informatičar, savjetnik pedagog, arhivski savjetnik i bibliotekar savjetnik, može se dodijeliti licu koje na osnovu stručnih referenci i rezultata u određenoj djelatnosti ima:

- odgovarajuće stručno zvanje koje se stiče polaganjem stručnog ispita ili priznaje u skladu sa zakonom;

- najmanje 12 godina radnog iskustva na poslovima u određenoj djelatnosti u kojoj se stiče traženo stručno zvanje ili 13 godina radnog iskustva na stručnim poslovima u organima državne uprave u čijoj nadležnosti je vršenje djelatnosti iz člana 1 ovog pravilnika;

- stručne reference i određene rezultate rada u djelatnosti u kojoj traži sticanje stručnog zvanja, koji se mogu vrijednovati sa najmanje 250 bodova.

Izuzetno od stava 3 alineja 2 ovog člana, licu koje ima naučno zvanje magistar, može se dodijeliti odgovarajuće stručno zvanje nakon sedam godina radnog iskustva na poslovima u djelatnosti u kojoj traži stručno zvanje, a licu koje ima zvanje doktor nauka, nakon pet godina radnog iskustva u djelatnosti u kojoj traži stručno zvanje.“

Dakle, nesporno je da ova stručna zvanja ne mogu predstavljati radna mjesta, već posebnu kategoriju stručnih kvalifikacija koja se stiču ili dodjeljuju u skladu sa zakonom i podzakonskim aktom, na osnovu ispunjenosti propisanih uslova i ostvarenih stručnih kvalifikacija.

Analogno prednje navedenom, odredbama člana 30 i 31 Zakona o pozorišnoj djelatnosti („Službeni list RCG“, broj 60/01 i „Službeni list CG“, broj 75/10) propisano je da su pozorišni umjetnici, u smislu ovog zakona, dramski umjetnici (glumci, reditelji, koreografi, dramaturzi, scenografi, kostimografi, animatori lutaka), plesači, dirigenti, muzičari i operski pjevači, da poslove pozorišne djelatnosti mogu da vrše pozorišni umjetnici koji imaju odgovarajuću stručnu spremu ili posebnu sposobnost i sklonost za obavljanje ove djelatnosti, da dramski umjetnici koji imaju potvrđen stvaralački ugled, nagrade i priznanja iz oblasti pozorišne umjetnosti dodijeljene od strane strukovnih udruženja u zemlji i inostranstvu i značajno doprinose razvoju pozorišne djelatnosti u Crnoj Gori mogu dobiti određeno zvanje, kao stručno i društveno priznanje (doajen, prvak i sl.), da se Pozorišnim pravilima određuju zvanja i da o dodjeljivanju zvanja dramskim umjetnicima odlučuje posebna komisija koju obrazuje Ministarstvo, iz reda afirmisanih stvaralaca iz oblasti kulturnog i javnog života.

Dakle, Granskim kolektivnim ugovorom za oblast kulture u članu 16 nijesu razvrstana zvanja glumac II grupe, glumac I grupe, prvak drame i doajen, već je u članu 16 razvrstano radno mjesto glumac, ali se zarada glumcu uvećava kroz zvanje koje stiče svojim profesionalnim napredovanjem u pozorišnoj djelatnosti, kao što se i zarada kustosu, dokumentaristi, informatičaru i ostalim stručnim zvanjima koja se stiču profesionalnim napredovanjem u muzejskoj djelatnosti uvećava kroz odgovarajuće zvanje.

S tim u vezi, može se zaključiti da se poslovi stručnih zvanja viši kustos, viši dokumentarista, viši informatičar i viši muzejski pedagog, muzejski savjetnik, savjetnik dokumentarista, savjetnik informatičar i savjetnik pedagog obavljaju u okviru grupe poslova V c – Stručni stvaralački i umjetnički poslovi u istom nivou kvalifikacije obrazovanja, dok se osnovna zarada uvećava za određeni procenat (15 ili 20%) u zavisnosti od vrste stručnog zvanja, u odnosu na iskustvo i stručne reference koje ima u oblasti muzejske djelatnosti.

Imajući u vidu navedeno, smatramo da osporene odredbe čl. 16 i 19 Granskog kolektivnog ugovora za oblast kulture („Službeni list CG“, br. 64/16 i 35/23) nijesu nesaglasne sa Ustavom, Zakonom o radu, Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru i Zakonom o muzejskoj djelatnosti, iz čega proizilazi da nema osnova za prihvatanje inicijative za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti osporavanih odredbi koju su Ustavnom sudu Crne Gore podnijele dr Snežana Vuksanović, mr Suzana Malidžan, Vera Biberžić i mr Ilinka Četković iz Podgorice.

MINISTARKA
dr Tamara Vujović